

Πιο θαρραλέα η Κύπρος από την Ελλάδα!

Γράφει ο Ανδρέας Σταλίδης.

Ο [εξευτελισμός](#) το περασμένο Σάββατο στη Μεγίστη του συμπλέγματος Καστελλορίζου δεν μπορεί να περάσει έτσι. Το Τουρκικό drone πετούσε για τόση ώρα πάνω από τα νησιά μας (Ρω, Στρογγύλη και Μεγίστη), εξέπεμπε από μεγάφωνα σε πολύ δυνατή ένταση σειρήνες πολέμου και τον τουρκικό εθνικό ύμνο, και μετέφερε δεκάδες κιλά κόκκινη μπογιά, την οποία έριξε με ακρίβεια, από σχετικά χαμηλό ύψος πάνω στην τεράστια ζωγραφισμένη ελληνική σημαία. Αυτό δεν μπορεί να είναι πράξη ενός ανθρώπου. Η τεχνική δυνατότητα είναι τουλάχιστον επαγγελματική.

Οι προκλήσεις από την Τουρκία το τελευταίο διάστημα έχουν ξεπεράσει τα όρια και δεν είναι, ασφαλώς, μόνο ρητορικές. Αυτές τις ημέρες, τα δύο τουρκικά πλοία Γιαβούζ και Μπαρμπαρός πλέουν ακόμη στην ΑΟΖ της Κύπρου. Να σημειωθεί εδώ, ότι Μπαρμπαρός και Όρουτς Ρέϊς (το τρίτο τουρκικό πλοίο, που αλώνισε στις ελληνικές θαλάσσιες ζώνες) ήτανε [Οθωμανοί κουρσάροι](#), που έγιναν αργότερα και Ναύαρχοι.

Η ένταση στην φωνή του Προέδρου της Κύπρου στην εξ αποστάσεως [ομιλία του στον ΟΗΕ](#) είναι ενδεικτική της κατάστασης. Η δε Ελλάδα, φαίνεται ότι άφησε την Κύπρο στα κρύα του λουτρού, να παλεύει μόνη και να ζητά μέτρα κατά της Τουρκίας. Η πίεση που δέχεται είναι ασφυκτική. Όταν η ελληνική κυβέρνηση ανακοινώνει σε αυτές τις συνθήκες την επανέναρξη του διαλόγου με την Τουρκία (ο οποίος είχε σταματήσει πριν 4 χρόνια), σε αυτές

τις συνθήκες που ο ελληνισμός βρίσκεται με το πιστόλι στον κρόταφο, και όταν μάλιστα αυτό ανακοινώνεται πριν την σύνοδο κορυφής της ΕΕ όπου θα συζητηθεί το αίτημα της Κύπρου για μέτρα κατά της Τουρκίας, δεν είναι εύλογο να αναρωτηθεί κανείς αν αυτό συνιστά άδειασμα;

Εκτός από τα μέτρα, η γνώμη μου είναι ότι θα έπρεπε να ζητηθεί μία πολύ μακρά περίοδος ηρεμίας, χωρίς ενοχλητικά πλοία, χωρίς επιθετική ρητο-ρική, χωρίς παραβιάσεις του εθνικού εναέριου χώρου, και χωρίς τέτοια προκλητικά γεγονότα από απροσδιόριστους δράστες. Μετά την πολύ μακρά αυτή περίοδο, θα μπορούσε να επανεκκινήσει ο επόμενος γύρος των διερευνητικών συνομιλιών.

Συγκρίνοντας την Ελλάδα με την Κύπρο κατέληξα στις εξής σκέψεις. Η Κύπρος έχει το 37% του εδάφους της υπό κατοχή, ξένο στρατό και εποίκους στο έδαφός της, αμελητέες ένοπλες δυνάμεις, περιορισμένη διπλωματία και πληθυσμό περίπου 1 εκατομμύριο. Και όμως, η Κύπρος έχει απορρίψει το Σχέδιο Ανάν, παρά την εξωφρενική πίεση που δέχτηκε, έχει χωρικά ύδατα 12 ναυτικών μιλίων και εδώ και 15 χρόνια έχει οριοθετήσει ΑΟΖ με Αίγυπτο, Ισραήλ και Λίβανο, με τη μέση γραμμή παρακαλώ. Έχει αποδώσει θαλάσσια οικόπεδα σε εταιρείες πολλών μεγάλων χωρών, βάζοντάς τους στο παιχνίδι.

Αντίθετα, η πολύ ισχυρότερη Ελλάδα, μέλος του ΝΑΤΟ από το 1952 και της ΕΕ από το 1981, με στρατό, διπλωματία και 10 εκατομμύρια πληθυσμό, όντας θύμα του φοβικού της συνδρόμου έχει 6 μίλια χωρικά ύδατα (και σκέπτεται επέκταση μόνο στο Ιόνιο χωρίς να ακουμπάει το Αιγαίο), και έκανε μόλις εφέτος συμφωνία για ΑΟΖ με την Αίγυπτο, μόνο μέχρι τον μεσημβρινό στις 27.59 μοίρες, και μάλιστα με μειωμένη επήρεια Κρήτης και Καρπάθου. Μία απλή αντιπαραβολή του χάρτη της μέσης γραμμής, με τον χάρτη της συμφωνίας, δείχνει την διαφορά.

Η απόδειξη λοιπόν του ότι είναι δυνατή η όρθωση του διεθνούς αναστήματος της Ελλάδας και της αξίωσης εφαρμογής της πρόνοιας του διεθνούς δικαίου σε όλες τις περιπτώσεις, είναι η Κύπρος.

Δημοσιεύθηκε στην Εστία, 29 Σεπτεμβρίου 2020.

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>